

Teorie životního efektu je teorie umění založená na objevu univerzálního invariantu, který je možné nalézt v textech velikých umělců všech žánrů a všech kultur. Předpokládá způsobilost k [according to English, instead of „způsobilost k“, it would be „slabost pro“] umění u druhu homo sapiens. Dále tvrdí, že umělecké dílo je úspěšné ve chvíli, kdy vyvolá v duši a těle příjemce „efekt“, který vzbudí nejen emoce, ale všechny jeho schopnosti, a to konzistentním způsobem. Úspěšné umělecké dílo je tedy živé dílo a dílo života. Aby bylo možné ho studovat, je zapotřebí specifické humanitní vědy, která sdružuje bohaté množství příspěvků ostatních věd, jež se zabývají uměním, a zároveň podrobně zkoumá důsledky invariantu životního efektu.